

Enkelten viesti

Sävellys: Pentti Ilmonen

Sanat: Irja Lindbom

Enkelten viesti

Kun Pohjan tuuli hiljaa ilmassa soi,
Silloin enkelin laulavan kuulla voi.
Se kädessään pitää tähtien nauhaa
Ja maailmaan toivottaa Joulun rauhaa.
Sen ääni niin kirkas ja heleä on,
Kuin tiukujen pienten, hopeisten soiton.
Se rauhoittaa kiireiset ihmiset maan,
Se sydämet toista saa kuuntelemaan.

Saimme Taivaasta lahjan niin kalliin.
Meille Joulun lapsi Hän on.
Vaikka syntyikin vain halpaan talliin,
On kuitenkin korvaamaton.

Silloin enkelit kuorossa lauloi
Ja kertoivat rakkaudesta,
Jonka Lapsi mukanaan tänne toi
Ja suuresta laupeudesta.

Kun Pohjan tuuli hiljaa ilmassa soi,
Silloin enkelin laulavan kuulla voi.
Se kädessään pitää tähtien nauhaa
Ja maailmaan toivottaa Joulun rauhaa.
Sen ääni niin kirkas ja heleä on,
Kuin tiukujen pienten, hopeisten soiton.
Se rauhoittaa kiireiset ihmiset maan,
Se sydämet toista saa kuuntelemaan.

Enkelein viestit aikojen takaa
Aina Jouluna mieleen saa;
Rakkaus tuo, Hän seimessä makaa.
Nyt rauhaan voi peittyä maa.

Kun Pohjan tuuli hiljaa ilmassa soi,
Silloin enkelin laulavan kuulla voi.
Se kädessään pitää tähtien nauhaa
Ja maailmaan toivottaa Joulun rauhaa.
Sen ääni niin kirkas ja heleä on,
Kuin tiukujen pienten, hopeisten soiton.
Se rauhoittaa kiireiset ihmiset maan,
Se sydämet toista saa kuuntelemaan.

KÄVI KÄSKY AUGUSTUKSEN

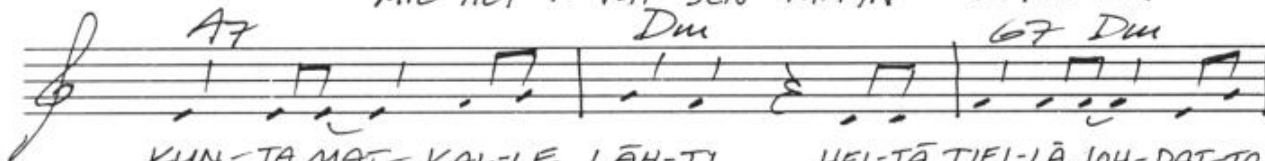
San + säv:
RAULI NORDBERG

KÄ-VI

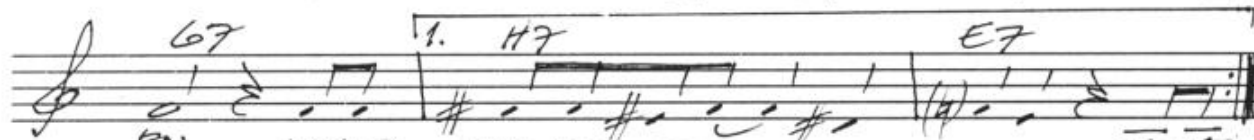
KÄS-KY AU-GUS-TUK-SEN,
TÄI-VAL BET-LE-HE-MIIN,
YÖ-NÄ PAI-ME-NI-EN,
MIE-HET I-TÄI-SEN MAAN

PA-RIS-
HÄR-KÄ-
KE-DON
MYÖS-KIN

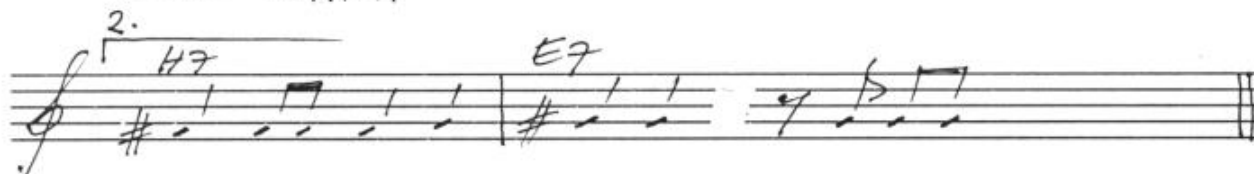

KUN-TA MAT-KAL-LE LÄH-TI.
TAL-LIIN SE MAT-KAA-JAT JOH-TI.
YL-LÄ SE TÄH-TI MYÖS HOH-TI
SAA-PUI-VAT HA-VAIT-TI-AN-SA

HEI-TÄ TIEL-LÄ JOH-DAT-TA-
O-LI MÄÄ-RÄ-TY TAI-VÄÄS-SA
JA HE TUN-SI-VAT JOH-DA-TUK-
SA-MAN TÄH-DEN MIKIRK-KAU-DES-

EN LOIS-TI TAI-VAAL-LA KIR-KAS TÄH-TI. PÄÄ-TYI
NIIN YL-LÄ
SEN HE-TI LÄH-TI-VÄT KIRK-KAUSTA KOH-TI. VII-SAAT
SAAN NÄY-TI

SEI-MENNYT TÄH-TI HOH-TI. JA SI-NÄ }
TIEN HEI-DÄN MAT-KAL-LAN-SA. JA SI-NÄ }

YÖ-NÄ ON AN-NET-TU MEIL-LE LAH-JA KAI-KISTA AR-VOK-

KAIN. SYN-TYI KRIS-TUS JA MES-SI-AS MEIL-LE, JO-KA NUK-KI SEI-MES-SÄ VAIN. SI-NÄ

